

XV.

Betrænkning

over

Forflag til Lov om overordentlige Polititudgifter.

(Udgivet af Landstingets Udvalg den 6te Februar 1886.)

Af Motiverne til det foreliggende Lovforflag fremgaar, at Udstedelsen af den med Forflaget ligelydende foreløbige Lov af 27. Oktober f. A. nærmest var foranlediget ved den Overbeholdelse af Kjøbenhavns Politi, som fulgte med de Mennekesamlinger og Optøier, som den stedfindende politiske Opvækkelse ved forskjellige Leiligheder havde afspødt, i Forbindelse med de Fordringer, som en langvarig Strid mellem Smedene havde stillet til Politiets Personale. Det er en bekendt Sag, at der herskede en Uro i Gemeyterne og en Gjæring i en Del af Befolkningen, der gav sig Udslag i jevnlige Optøier, som foruden at svække Retsikkerheden vare særlig skikkede til at forurolige de bestyrelse og lovlydige Indbyggere. Om Optøierne end ikke ligefrem vare beregnede paa at udtømme Politiets Kræfter og efterhaanden at svække dets Modstandskraft overfor Tumultuanterne, var det dog at vente, at den stadige Overanstængelse af Politiet vilde føre til dette Resultat. Det var derfor paatrængende nødvendigt, at Politiets Personale hurtigt muligt forøgedes. At Statskassen maatte bære Udgifterne ved denne Foranstaltning, fulgte alt af Nødvendigheden af uden Tvivl at iværksætte den. Det foreliggende Tilfælde frembyder et Exempel paa den af Udvalget

i dets Betænkning over Forflag til Lov om Oprettelse af et militært Gendarmekorps fremdragne mindre heldige Ordning, at Ordens- og Opdagelsespolitiet er en kommunal Institution i Stedet for at fortære under Statsautoriteterne. Sværkættelsen af slike Foranstaltninger som den foreliggende gjøres ved afhængig af de kommunale Autoriteters gode Villie, paa hvilken selvsølgelig Hensynet til Skatteyderne maa øve en væsentlig Indflydelse, hvorhos den udsættes for det Tidstab, som Tilveiebringelsen af vedkommende kommunale Raads Beslutning i Reglen uundgaaelig vil foranledige, et Tidstab, som Foranstaltningen ofte ikke taaler. Men selv ganske bortset herfra kan der ikke være nogen Tvivl om, at de ekstraordinære Udgifter, der medgaa til en i Landets Hovedstad truffen, hovedsagelig ved de forhaandenværende politiske Forhold nødvendiggjort Foranstaltning, maa være Kommunen uvedkommende.

Udvalget skal ikke undlade tillige at henvende Opmærksomheden paa, at det engang fastslaaede Princip, hvorefter Statskassen skal bidrage et passende Beløb til Hovedstadens Politi, isvrigt bør føre til, at Tilskudet, efterhaanden som Stadens Udvidelse nødvendiggjør en Forøgelse af Politiet, ogsaa forhøies i et tilsvarende Forhold. Det Tilskud, som